

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuissimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1646

De defectibus in Officio diuino contingentibus. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40233

4 Comm.in Rubr. Breuiarij.

differatur) ex consuetudine Romanae Curiæ, testante *Paris.lib.1.de Resign.* benef. quest. 9. num. 15. imò ab hora, quæ respondet horæ in qua possesio capta est, *Bonacini. loco mox citando pun. 4. num. 10.*

6 Qui plura habet beneficia, ad vnum Officium recitandum est tantummodo obligatus, *Palud.4. dist. 25. q. 5. quem sequuntur alij apud Bonac. disp. de Hor. Canon. 1. quest. 2. pun. 4. num. 27.* qui addit num. 28. eum, qui duo habet beneficia, alterum iuste, iniuste alterum, teneri ad recitanda duo Officia. vide ibi optimam causam.

7 Initiati sacris Ordinibus tenentur ad Horas Canonicas ex præcepto S. Gregorij Papæ, vt docet *Cornel. Schultingius Tom. 1. Biblioth. Eccles. par. 1. cap. 24.* vbi citat in hanc historiam de S. Gregorij præcepto Hermannum Gigantem in Flore temporum. Præcipitur ijsdem in *Concil. Basiliensi cap. Qualiter.* at ex sola consuetudine eos obligari vult *Nauar. cap. 7. num. 2.*

8 Si censuris innodati sint, adhuc tenentur, *Silvest. Hora. quest. 3.*

9 Incipit autem eorum obligatio statim ac ordinati sunt Subdiaconi, scilicet ad eam Horam quæ in Choro tunc temporis dicenda esset, *Azor. lib. 10. cap. 13. quest. 17.* quòd si anticipent, recitando Horas antequam initientur, adhuc iterùm debent easdem recitare, *Bonac. loco citato par. 5. num. 11.*

10 Regulares quoque professi, tam mares quam feminæ, Choro addicti tenentur ad Horas Canonicas recitandas, *Nauarr. cap. 7. num. 21.* ex consuetudine vbiique recepta, ait *Caiet. v. Hore.* si verò ejciantur per sententiam, aut ad triremes compellantur, non tenentur, *Sot. lib. 10. de Inst. q. 5. art. 3. quem sequitur Bonac. disp. 1.*

Sect.I.Cap.IV.& V.Tit. i.

quest. 2. punc. 2. num. 3. nisi sint in Ordine sacro, *ibidem.* Volunt autem eiusmodi reos teneri, *Nauarr. cap. 7. num. 20. Azor. cap. 6. quest. 7.* & alij. quibus consentio.

11 Incipit in his obligatio ab hora qua professionem votorum solemnem emiserunt; vt in similibus dictum est suprà num. 5. & 9.

De defectibus in Officio domino contingentibus.

C A P. V.

R Euocari possunt defectus omnes in hac materia ad novum Titulos, nempe omissionem, mutationem, intentionem, attentionem, prolationem, tempus, locum, ordinem Horarum, & interruptionem, de quibus hoc loco breuissime, & quasi per Aphorismos. Fusiū ad hæc stimulos addit, hoc est rationes & argumenta, ad perfectum Hymnodiarum, *Anacletus Siccus, nostræ Congregationis, in libro edito de Ecclesiastica Hymnodia, cantantibus in choro valde utili, & propè necessario.*

De omissione. T I T. I.

Q Votidiana recitandi Officii diuinæ obligatio cœpit anno Domini 540. ex *Sigeberto in Chronicis.* Quare, qui totum Officium unius diei omittit, etiam absque contemptu, sine iusta causa, per solam negligientiam, peccat lethaliter, *Nauarr. cap. 7. num. 1.* & est communis. Vnumque peccatum est, sed grauius, si unica voluntate omisit totum, *ibidem num. 6.* at in Subdiacono & Beneficiario simul, est duplex peccatum, ob duas obligationes, Ordinis & Beneficii; quod & in sequentibus nota; *Dores*

De defectibus in Officio diuino contingentibus. 5

Etores apud Bonac. loco citato quæst. 5. punc. 1. num. 4. non autem si plura habeat beneficia, vt diximus supra cap. 4. num. 6.

3 Idem dic de eo qui omittit Horam integrum, Nauarr. loco cit. num. 1.

4 Idem de eo qui omittit Horæ partem notabilem, Nauarr. num. 44. quam idem ex S. Antonino docet esse tertiam horæ partem, ibidem. Alij putant medietatem horæ parvæ, apud Bonac. loco cit. num. 2. censet Io. Petrus Moneta nostri Ordinis, de Distribut. par. 2. quæst. 3. num. 33. decimam partem esse notabilem. Placet mitior Lessij & Bonac. sententia, horam parvam integrum tantum esse materiam peccati mortalis, & infra eam esse ita modicam quamcumque partem, vt Ecclesia non credatur ob eam facere velle reos ignis æterni.

5 Qui omittit Officium in primis sex mensibus ab adepta possessione beneficij, licet non amittat fructus, peccat tamen, Pius V. in Bulla aperiæ, Ex proximo Lateranensi.

6 Excusatur primò ob infirmitatem corporis iudicio Medici, Nauarr. cap. 21. num. 16. & si res est adhuc dubia, accedat assensus Superioris, Sot. lib. 10. de Iustit. quæst. 3. Neque tunc tenetur audire alium recitantem, Nauarr. cap. 11. num. 6. quod intellige de impotentia ad totum Officium, vel ad maiorem partem eiusdem: in quibus casibus ad nihil tenetur: si vero potest recitare maiorem partem, vel æqualem, excusatur tantum à minori, vel æquali, quam non potest, Sanchez in Decal. Tom. 1. lib. 1. cap. 19. num. 2. Secundò, cæcus excusatur, si cum socio non potest recitare, quem non habet, Nauarr. num. 13. quod si bonam partem memoria teneat, eam

recitet, num. 15. Tertiò, infirmus, qui non facilè socium habet, quo cum possit sine sui præiudicio recitare, num. 19. idem Nauarr. Quartò, gravis occupatio excusat, quæ omitti nequit neque differri sine aliorum offensione, & ea est ad longum tempus, vt desit tempus ad recitandum, Nauarr. num. 34. Quintò, iusta occupatio in Choro, querendi Psalmos alijs, incensandi, &c. Sanctus Antonin. par. 1. tit. 9. cap. 12. §. 3. cum Nauarr. cap. 11. num. 36. Sextò, non excusat autem perégrinatio sulcepta legitimè, Nauarr. num. 33. neque studium litterarum, etiam si per substitutum seruiatur Ecclesiæ, idem num. 31. Septimò, ob carentiam Breniarij, etiam ex culpa, à qua non excusat, tamen ab Officio excusat, Azor. cap. 13. quæst. 16. An vero à totò, vel à parte excusat, eadem dicitur quæ supra de infirmo, & cæco. Octauò, ignorantia regularum Officij excusat, licet peccet, qui suscipit Ordinem vel beneficium cum hac ignorantia, Nauarr. num. 20. nisi bona fide suscipiat, se statim cum alio recitaturum, Azor. quæst. 18. Nonò, metus mortis excusat, si ab hostibus Ecclesiæ periculum vitæ immineat, idem Azor. quæst. 19. Decimò, si absoluatur à Papa, non tenetur recitare, Nauarr. cap. 11. num. 31. ab Episcopo non potest absolvi, num. 24. Potest autem Religiosus vt Religiosus non teneri, ex dispensatione Superioris, vt ex causa studiorum, vel alia iusta; quia potest Superior in legibus Religionis dispensare, Lessij cum Bonac. disp. 1. quæst. 2. punc. 2. num. 9. Superiorum intellige supremum, ait Bonac. Denique tenuitas beneficij non ultra octo ducatos, ex quadam æquitate, Confessarij prudenter A. 3 dentis

6 Comment. in Rubr. Breuiarij. Sect. I. Cap. V. Tit. 2.

dentis arbitrio, excusare potest à quotidiana Officij recitatione, dummodo diebus Festis recitetur, *Homobou. noster trac. 4. cap. 5. quaest. 33.* quod & concedunt alij apud *Mollesium trac. 5. de Hor. Can. cap. 3. num. 26.* quando non excedit sexdecim ducatos.

De mutatione Officij diuini.

TIT. II.

Sacra Rituum Congregatio respondit, non esse relinquendum Officium debitum pro alio Officio deuotionis, die 29. Nouemb. 1603.

2 Episcopus Regularis debet Officium recitare iuxta ritum suæ Diœcesis, non regulæ; & occurrente Festo Regulæ in Festo Diœcesis, hoc præferri debet. ita censuit sacra Rituum Congregatio 11. Iunij 1605.

3 Cappellani Episcopi, qui cum eo recitant Officium, debent se illi conformare. Eadem Congregatio die eadem.

4 Qui sunt de gremio Ecclesiæ, debent recitare Officium quod in Choro dicitur: & licet extra Ecclesiæ vel Diœcesis morentur, decet eos recitare Officium proprium Ecclesiæ ipsorum. Eadem Congregatio die 8. Septemb. 1602.

5 Clerici, licet adscripti alicui Ecclesiæ & eiusdem seruitio, non tamen obligati Choro, & quicumque alij Clerici sæculares Regularésse, in ciuitate vel Diœcesi commorantes, non tenentur recitare Officia propria Sanctorum illius Diœcesis, vel quæ de consuetudine in eadem Ecclesia recitantur in Choro. Eadem sacra Congregatio die qua supra 8. Septemb.

6 Festum Patroni principalis loci tenentur omnes cum Officio de eodem, etiam Regulares, celebrare; non

autem Octauam Regulares, vt censuit saepius eadem sacra Congregatio, & postremò 27. Maij 1628.

7 His casibus exceptis, & alijs, qui habentur aperte in Rubricis, seu Decretis sacræ Congregationis, de quibus nos infra suis locis, non licet mutare Officium vnius diei in Breuiario Romano præscriptum in Officium alterius diei; & qui mutat, præcepto non satisfacit, *Doctores apud Bonac. questione 3. puncto 1. num. 17.* & fuisus probat *Hier. Onuphrius in aureo hac de re opusculo Bononie edito.* tum quia Pius V. in Bulla non modò præcipit substantiam, sed etiam modum & formam Horarum Canoniarum; tum quia motus ille fuit, grauissimè ferens varietatem orandi. Et *Suar. tom. 2. de Relig. lib. 4. cap. 23. num. 12.* & 14. ita improbat mutationem, vt si fiat sine causa rationabili, improbabilem eam esse mutationem prorsus existimet. Addit *Bonac. num. 19.* neque Episcopum posse hanc præscribere mutationem, quod intellige cum *Suar. loco citato c. 11. num. 6.* & *cap. 23. num. 17.* si ab Episcopo id fiat ex lege, aut quasi permanenter: quod ait ad Papam spectare. Quod si mutatio fiat etiam ex inaduententia, debent omissa suppleri, *Tolet. in Summ. lib. 2. cap. 13. num. 6.* & *Bonac. num. 18. loco citato.* quare in hac re non audiendus *Silvest. v. Hora. quaest. 12.* qui ante Pium V. vixit, neque *Nauarr.* qui *cap. 19. num. 217.* ante Pium, scribens permisit, si raro mutatio fiat.

8 Sed neque fieri potest mutatio ritus, vt scilicet duplice ritu celebretur Festum, quod alias simplici sub ritu vel semiduplici decretum est, *Doctores qui supra.* Et sacra quidem Congregatio Rituum die 23. Nouembris

De defectibus in Officio diuino contingentibus. 7

bris 1602. decreuit, quod de Sancto, cuius insignis Reliquia habetur, fieri potest Officium duplex minus in eius Festo, dummodo sit Reliquia approbata, ea prorsus regula, qua Gregorius XIII. die 30. Decemb. 1573. in Bulla, quam afferit *Genn. in Praxi Neapol.* cap. 65. in 3. edit. 1616. concesserat Ecclesijs Hispaniarium Festa Sanctorum naturalium, & quorum Reliquias insignes haberent, sub ritu duplici celebrare posse; licet in Breuiario non existerent, vel minori ritu haberentur. Vide infra Sect. 3. cap. 3. num. 5.

9 Denique eadem sacra Rituum Congregatio Decreto edito die 8. Aprilis 1628. Rubricis Breuiarij nunc addito, & approbato à Sanctiss. D. N. Urbano VIII. censuit, & re maturè discussa decreuit, non potuisse, neque posse locorum Ordinarios, tam saeculares quam regulares, addere Calendarijs etiam proprijs (quod idem est ac mutare Calendarium Romanum) Sanctorum Officia, nisi ea dumtaxat quæ Breuiarij Romani Rubricis, vel sacrae Rituum Congregationis seu Sedis Apostolicae licentia conceduntur; sub pena, quod non fiat satis obligationi recitandi diuini Officij, & consequenter non faciendi à Clero fructus suos beneficiorum.

10 Et multò minus adhiberi possunt Officia Festorum alia à sacra Rituum Congregatione non approbata, quæ in predicto Decreto eadem merito reiecit, & damnauit, & pro reiectis & damnatis haberi voluit, & præcepit, sub penis contentis in Indice librorum prohibitorum ex Decreto Concilij Tridentini edito, & impresso; hoc est, ut, præter peccati mortalis reatum, quo afficitur ille qui

prædictis vtitur, iudicio Episcoporum seuerè puniatur. quod expressè habetur in *Regula 10. in fine*, & in *Bulla Pij IV. 24. Martij 1564. pro codem Indice data*.

11 Neque item potest Episcopus extendere Officium, quod fieri solet in ciuitate, ad suam Diocesim, contra Decretum hac de re à S. Rituum Congregatione die 16. January 1607. & cōsequenter multò minus Officium, sed Lectiones approbatas pro vna Ecclesia, illud, vel illas extendere ad alienas Ecclesias, suique Cleri usum. Habes hoc idem in Decretis S. Congregationis Rituum in Breuiario appositis.

12 Atque in prædictis num. 8. & 9. strictim est accipiendum nomen *Sancti*, hoc est canonizati ab Ecclesia, seu per immemorabile tempus habitu pro Sancto, cui tantum publicus & vniuersalis conceditur cultus à *Glossa in cap. unic. de Reliq. & vener. SS. in 6. §. Sedis Apost. ver. Dicimus*, quam sequitur *Cassaneus in Catal. glor. mundi par. 3. consid. 46. §. Aduerte.* etenim Sedes Apostolica quo ad locum, tempus, ritum in Beatorum cultu limitatè procedit; veluti nuper de beato Rocho nondum canonizato concessit Officium & Missam in Ecclesijs tantum eius nomine dicatis, & in Eremitorijs eiusdem habentibus requisita Ecclesiarum, per sacram Rituum Congregationem die 26. November 1629. quod ideò monui, quia, licet in Martyrologio recenseantur, non tamen in rigore appellantur Sancti: & ibidem multi dicuntur Beati, qui nondum fuere canonizati. Illud enim verum est, quod quilibet Sanctus dicitur Beatus; non è contra, Beatus dici potest Sanctus, nisi impropiè, & abusiuè.

Dc

8 Comm. in Rubr. Breuiarij.

Sect. I. Cap. V. Tit. 3. 4. & 5.

De intentione Officij diuinij.

TIT. III.

1 **S**Vfficit intentio implicita orandi Deum, *Nauar. cap. 13. num. 15.* & habetur in sola Breuiarij acceptio-ne, vt recitetur Officium.

2 Qui recitat principaliter ob lu-
crum distributionum, seu fructuum,
sive sit intentio actualis sive virtualis,
peccat, *Nauar. de Orat. c. 6. num. 15.*

3 Ille itē Religiosus peccat, qui prin-
cipaliter recitat ob timorem pœnarum
à Superiore irrogandarum, vel alios fi-
nes minus bonos, *Nauar. ibid. nu. 19.*

De attentione Officij diuinij.

TIT. IV.

1 **Q**Vi non attendit ad verba, vel
ad sensum verborum, vel ad
finem in oratione propositum, peccat;
& duas primæ attentiones singillatim
sufficiunt, *S. Thom. 2. 2. quæst. 83.
art. 13.* neque meliorem tenetur quæ-
rere, ait *Suar. tom. 2. de Relig. lib. 3.
cap. 4. num. 9.*

2 Qui recitat sine attentione actua-
li, vel virtuali, peccat mortaliter; nec
habitualis sufficit, quæ absque vlo
voluntatis actu non raro contingit,
Azor. cap. 12. quæst. 1.

3 Qui voluntarie distractus, alia
faciens quæ attentionem impedianc,
scribendo, pingendo, & similia facien-
do, peccat, *Azor. quæst. 3. ex cap. Do-
lentes.* vbi præcipitur attentio interior
& exterior, non tamen tenetur repe-
tere; quia, licet male, soluit tamen debi-
tum, *Cordub. in suis Quæst. lib. 4. q. 13.
ad fin.* putat *Azor. oppositum esse ve-
rius quæst. 6.* & addit *Nauar. cap. 20.
num. 32.* teneri, ac si non recitasset, ad
restitutionem fructuum. quod nobis
magis placet.

4 Qui recitat dum vestes induit,
exuit, faciem lauat, &c. peccat venia-
liter, *Nauar. num. 32.*

5 Qui attente quidem recitat, sed
in animo habet non satisfacere præce-
pto, tenetur repeteret, *Nauar.
cap. 16. num. 74.*

6 Qui tantum legit preces Horas
rias, & non orat, minimè satisfacit,
Nauar. cap. 13. num. 15.

7 Qui recitat Officium, & simul
audit Missam, satisfacit; peccat ta-
men venialiter, *ex Caiet. in Opuse.
Tom. 2. tract. 4. Negat Nauar. cap. 16.
num. 71.* si iusta sit causa. At concor-
dant omnes, nullum esse peccatum,
si recitat quando Sacerdos Missa se-
creta dicit.

8 Qui recitat cum alijs, satis est, si
attente audiat verba plurium, non sin-
gulorum, ac si ab uno tantum diceren-
tur, *Azor. cap. 7. quæst. 7.*

De prolatione Officij diuinij.

TIT. V.

1 **Q**Vi recitat solus, satis est, si
verba ita proferat, vt seipsum
percipiat, & intelligat; neque sufficit,
si in gutture tantum pronuntiet, sed
linguam & labia verè moueat, *Nauar.
cap. 20. num. 14.*

2 Qui verba diminuit & detrun-
cat, syncopat & transcurrit (nisi virtus
linguae, vel consuetudine quadam
quasi ingenita fiat) peccat saltem ve-
nialiter; nec tenetur repeteret. *Azor.
cap. 7. quæst. 11.* & putat verius, &
probat fusiūs.

3 Qui recitat cum socio satisfacit,
sive ille sit obligatus ad Officium, sive
non; & satis est, si attendat ad Antiphon-
as, Capitula, & Orationes, que socius
solus dicit, *Nauar. cap. 10. num. 16.*
idem dic de Lectionibus, *Azor. cap. 7.
quæst.*

quæst. 9. In psalmis autem & Hymnis recitandis, caue, ne si plures socij sint, alio modo dicantur quam alternis versibus, ad modum duarum partium Chori, ex ysu eomuni Ecclesia; alioquin non sit satis, ait *Suar.* lib. 4. cap. 25. num. 3.

4 Qui in Choro destinatus ad cantum non cantat, non satisfacit, *Nauar.* *Miscell.* 79. de *Orat.* cap. 10. num. 47. ex *Trident.* *Seff.* 24. cap. 12. vbi de Canonis loquitur. Confluetudo contraria in Canonis, qui per alios cantant, vbi moribus gentium sit recepta, siue continuata post Bullam Pij V. potest excusare a canu, *Azor.* cap. 11. quæst. 6. Videant tamen Episcopi, ne sit abusus, & dum per organum sonatur versus, dicatur hic ab aliquo, ut ab astantibus audiatur, *Suar.* Tom. 2. lib. 4. cap. 8. num. 7.

5 Ad exactam prolationis formam, & præsertim in Choro, valde iuuat cognitio verborum Grammaticalis, quænam corripienda sint, aut producenda. Et quia rudioribus etiam sum ego debitor, addidi ad calcem huius Operis eorum verborum notulam quæ in Breuuario Romano sparsim habentur; & in quibus plurimi hæretere possunt, & solent: licet in Breuuario ipso nuper edito suis locis eadem iam adnotauerimus.

De tempore Officij diuinij.

TIT. VI.

1 **D**icit Francol. de hac refusione, & par. 1. cap. 10. præsum tempus cuiusque Horæ recitandæ debitum, esse intra spatiū Horæ diei sibi respondentis, non extra illud; & cap. 21. Primam in prima diei hora, Tertiam in tertia, Sextam in sexta. Nonam in nona, Vesperas in

vndecima, Completorium in duodecima recitandas esse, Matutinum autem post medium noctem, aoram versus; sumitque ille horas cum latitudine.

2 A media nocte antecedentis diei incipit tempus recitandi Officij, & perfuerat usque ad medium noctem sequentis inclusuè. Est communis apud Bonac. disp. 1. quæst. 3. pun. 3. num. 2. ita ut ultra medium noctem sequentis diei Officium præcedentis non valeat, *Nauar.* cap. 3. num. 54.

3 Qui variat intia dictum tempus notabiliter horam a sacris Canonibus præscriptam, peccat venialiter, *Bonac.* loco citato num. 4. nisi iusta causa excusat; quæ est maior deuotio, vel periculum probabile futuræ occupationis, idem num. 5. quare nec tenetur repertere, num. 6.

4 Consuetudini in hacte standum est potius quam Iuri scripto, *Azor.* quæst. 8. in 2. obiect.

5 Satius est etiam anteponere quam postponere, *Azor.* cum communi cap. 9. quæst. 3.

6 Matutinum & Laudes ex iusta causa possunt recitari in Vespere præcedentis diei, puta, ut deuotius orer, vel studijs manè operam det, vel quia non poterit manè ita commode recitare, *S. Thom.* quodlib. 5. artic. 28. & communis. & post Completorium satis est expectare tertiam vel quartam horam post meridiem, *S. Thom.* ibid. & alij apud Bonac. loco cit. num. 16. non ante horam vigesimam num. 17. *Azor.* autem docet cap. 9. quæst. 5. non ante vigesimam primam aestate, nec hieme ante vigesimam secundam.

7 Prima ante solis ortum, vel paulò post, Tertia aliquantulum post ortum, Sexta paulò post, Nona prope

B pran-

10 Comin.in Rubr.Breuiarij.

prandium, Vesperæ & Completorium post prandium, *Tolet. lib. 2. cap. 23.* Sed excusatur ab omni peccato ille qui recitat Primam cum Tertia, Sexta & Nonia simul, duabus vel tribus horis post Solis ortum, *Bonac. loco citato num. 9.*

8 Qui verò differt Matutinum sine causa ad Vespertas, vel anticipat Completorium ante prandium, nimis notabiliter variat tempus, & peccat venialiter, *Bonac. ibidem.*

9 In Choro statæ horæ sunt obseruandæ magis quam in priuata recitatione, *Nauar. cap. 3. num. 63.* & alij cum Bonac. num. 7. qui tamen cum Caietano, secluso scandalo, censet, non peccare mortaliter eos qui extra statas horas in Choro recitant; & ibidem addit, posse, ob Processionem, vel Concionem, mutari horam. Si quod est peccatum, imputatur Superiori potius quam Canonicis, paratis tamen ad obediendum.

De loco diuinis Officij. Tit. vii.

1 **V** Bique recitari potest priuate, *Azor. lib. 10. cap. 11. quest. 8.* modò non impediatur attentio, *Nauar. cap. 21. num. 32.* & locus sit decessus, *ex Mofes. Tract. 5. cap. 2. n. 80.*

2 In Choro verò tenentur recitare, qui Choro sunt addicti ex iustitia, iuxta institutionem beneficiorum & consuetudinem locorum, nisi aliud cogat necessitas, ut hiemis tempore in Sacristia, vel adsit consuetudo legitima, vel priuilegium Papæ, vel Fundatoris institutio, *Bellarmin. in lib. de Bon. oper. cap. 18. ver. Locus.* & Doctores communiter.

3 Vnde Canonici, qui ultra tres menses à Tridentino permisso, notabiliter, hoc est, pluribus diebus, ultra

Sect. I. Cap. V. Tit. 6.7.&8.

quatuor, à Choro absunt, per se loquendo mortaliter peccant, ut fusiùs Bonac. disp. 2. quest. 1. par. 2. num. 1. Neque possunt alios sibi substituere, *ibidem pun. 4. num. 1.* nisi consuetudo legitima vel priuilegium adsit, ait *Moneta noster de Distrib. par. 2. q. 14. num. 20.* & 42. An teneantur adesse in habitu Canonicali, vide Monetam *ibidem quest. 19. ad finem.*

4 Fieri etiam potest, vt, consuetudine immemorabili, vel sufficienter praescripta, Canonici, quorum fructus sunt tenues, non teneantur quodidie ad Chorum, *Bonac. disp. 1. quest. 2. punc. 5. num. 14.*

5 Episcopi per se loquendo non sunt addicti Choro, *Bonac. ibidem num. 9.*

6 Parochi de Iure antiquo tenebantur, nunc minimè, ad publicam recitationem Officij in Ecclesia, & hoc de consuetudine ferè vniuersali & communiter recepta, exceptis Vesperis in diebus Festis, *ex Suar. & Bonac. lg. co suprà citato num. 12.*

7 Multò minus Cappellani tenentur ad Chorum, quibus ex fundatione non incumbit hæc cura, *Bonac. nn. 13.*

8 Regulares addicti Choro non tenentur ad Chorum, nisi ex vi Regulæ, & idèò non sub peccato mortali, *Caiet. v. Hora Can. & Bonac. loco cit. quest. 2. pun. 2. num. 8.*

De ordine diuinis Officij. Tit. viii.

1 **Q** Vi sine iusta causa peruerit ordinem Horarum, peccat venialiter. Iusta verò causa est oblioio, inaduentitia, ut Chorus iunteratur, vel alias, ad dicendum Officium, *Azor. cap. 10. quest. 1. ex Nauar. cap. 3. num. 65.*

2 Peruersio eiusdem horæ, secluso con-

contemptu & scandalo , ex iusta causa excusari potest ab omni peccato , Bonac. disp. 1. quest. 3. pun. 4. num. 5.

3 Grauior autem erit culpa , si in Choro perueratur ordo , Suar. lib. 4. cap. 11. num. 10. & alij , qui putant esse ex suo genere culpam lethalem ; negat Bonac. ibidem num. 5.

De interruptione diuini Officij.

TIT. IX.

1 **Q** ui diuidit Matutinum à Laudibus , nocte tota interposita , non peccat , Doctores apud Bonac. disp. 1. quest. 3. pun. 3. num. 11. Azor. vult esse veniale sine causa , cap. 8. quest. 4.

2 Qui diuidit Nocturnum à nocturno per horam vnam plurime cum iusta causa , non ultra tres horas , non peccat , Doctores apud Bonac. num. 13. contra Azorium loco citato.

3 Qui diuidit Horam parvam vel Psalmum ex causa , non peccat , Azor. quest. 5.

4 Interruptio ad longum temporis spatium probabilius obligat ad repetitionem , Nauarr. cap. 16. num. 75. ad breve tempus , etiam ad iocum vanosque sermones , non obligat , Nauarr. num. 75. & cap. 10. num. 42. & cap. 16. num. 66. At in utroque casu non esse repetendum , docet cum alijs Bonac. sup. pun. 2. §. 1. num. 28. Peccari saltem venialiter , sine iusta causa , est dicendum , num. 30.

5 Qui interruptit animo continuandi , ut aliud agat , non tenetur repetere ; imò nec ille , qui animo repetendi , & posteā non repetit , communiter Doctores apud Bonac. num. 31. contra Nauar. & Azor.

De pœnis circa diuinum Officium. CAP. VI.

1 **B**eneficiarij habentes onus recitandi diuinum Officium , titulo beneficij tenetur etiam ante Iudicis sententiam ad restitucionem fructuum pro rata omissionis Officij , si , elapsis sex mensibus post obtentam beneficij possessionem , Officium culpabiliter non recitauerint . etiamsi alio die pensum prætermissum supplere conentur , nili forte pars omissa sit leuis . Bonac. explicat , & probat singulas huius axiomatis partes , disp. 2. quest. 5. pun. 2. toto.

2 Rata omissionis & restitutionis est , ex Pij V. Bulla , ut protoco Officio vnius vel plurium dierum restituantur fructus beneficij , seu beneficiorum , qui illi seu illis diebus responderent , si quotidie diuiderentur : pro Matutino dimidiā partem fructuum , pro ceteris horis simul aliam dimidiā , pro vnaquaque hora sextam partem vnius diei restituantur .

3 Qui paucos versiculos aut Psalmum omittit , non tenetur quidquam restituere , Nauar. cap. 9. & cap. 10. num. 42. & alij apud Bonac. loco cit. num. 11. & cō magis , si tenuerit beneficium : quod si lēpius partem notabilem omittat ex pluribus omissionibus compositam , quibus singulis non responderit pars notabilis fructuum , nihilominus tenebitur ad restitutionem , Bonac. num. 14. contra Monetam nostrum negantem , cuius opinio mitior non est improbabilis , & mihi placet .

4 Qui recitauit absque attentione , tenetur ad restitutionem , Nauarr. & alij cum Bonac. ibid. num. 17.

B 2 5 Omit-